

Проповед на Томина неделя

**Христос воскресе!
Братя и сестри,**

Днешната първа неделя след Възкресение възпоменаваме блаженото Томино неверие. Спомняме си за явяването на Възкръсналия Спасител пред учениците в отсъствието на апостол Тома в деня на Христовото Възкресение. Христос влиза в горницата, най-вероятно същата горница, където е била Тайната вечеря, влиза при заключени врата. Единствен Тома отсъства тогава. Когато апостолите му казват, че Господ е дошъл, той заявява: „Ако не видя на ръцете Му белега от гвоздеите, и не туря пръста си в раните от гвоздеите, и не туря ръката си в ребрата Му, няма да повярвам!“

Тези думи на апостол Тома са израз на безкрайната му скръб, на болезнената му печал от последните мъчителни и страшни за всички събития. Но Господ снизхожда към тъгата на апостол Тома. След 8 дни, пак при заключени врати, Христос иде при учениците. Сега и свети Тома е с тях. Веднага след благословения поздрав, чрез който Христос преподава мира на Небесното Царство, Той вика апостол Тома, за да сложи ръка в раните Му и да се увери сетивно, така както беше казал, във факта на Възкресението.

Обожената и претърпяла Разпятие плът вече е надмогнала човешката ограниченост. Богочовекът не е подчинен на пространствените граници – Той влиза при заключени врати. Но Христос носи върху Си петте рани, с които извърши делото на Изкуплението. И в тези страшни и спасителни за нас рани Тома слага своята десница. Затова и Църквата възпява блаженото Томино неверие. Затова и ние всички сме облагодетелствани от уверението на Тома. Защото Господ казва: „Тома, ти повярва, защото Ме видя. Блажени са тези, които не са видели и са повярвали“.

Да, по Божия милост, по благодат Божия са отключени сърцата ни, та и ние се нареждаме сред блажените, които вярват в Христа, без да са Го видели и без да са сложили ръка в раните Му.

Дано тая вяра ни се вмени за оправдание, защото съвсем нямаме дела на благочестие, нито трудове, нито подвизи, каквито имаха древните християни. Но тая наша вяра да ни оправдава, да ни просвещава, да ни вразумява, да ни въздига, та и ние, макар и последните, ако е рекъл Господ, да наследим добрия дял с овците, застанали отдясно.

Но за това е нужно и нашето покаяние. Защото, макар да не сме като древните християни, нищо не пречи да принесем Богу това, което имаме – съкрушението на препълнени с грехове сърца.

Благодатта на Възкръсналия Спасител и любовта на Бога и Отца, и причастието на Светия Дух да е с всички вас!

Честит и благословен празник на всички!

Христос воскресе!

2024 г.